

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Solennitas Visitationis B. Virginis, ex Concionibus R. P. Ludoici Granat.
quæ quidèm ab Vrbano, eius nominis Pontifice Sexto instituta; à Bonifacio
autē Nono confirmata vel potiùs publicata est, Anno ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

34 VITA S. EPARCHII ABBATIS

paratus sanè pro aliorum salute, si res ita postulasset, sanguinem profundere.

Cùm autem tanto studio curaç; alijs subueniret, tum in suum ipse corpusculum rigidissimus erat; victus siquidem vestitusq; eius semper asperma fuere. Vinum, aliaç; ebrietatem adfarentia semper refutauit; neq; tamen rigor ille, vitaç; asperitas vires corporis fregerunt, sed ad ultimam usq; ætatem firma valetudine perseverauit. Post annos vero quatuor & quadragesima in ea solitudine cù admiranda opinione sanctitatis & miraculorum virtute exactos, leui corruptus febre, sanctissimam Deo anima tradidit. Funus cùm aliorū lachrymis, tum præcipua redemptorum cura & luctu admodum lugubri in ecclesia conditum fuit.

SOLENNITAS VISITATIONIS B. VIRGINIS

Vide Notat.
C. Baron in
Martyr. Roman.
potius publicata est, Anno Domini 1389. Idq; occasione virginis schismatis: ad quod componendum eiusdem Dei Genitricis opem, Dei Ecclesia propensius (ea aucta celebritate) studuit implorare.

2. Iulij.

Maria pergit
ad Elizabetam.
Lucas 1.

Pro auditam cœlestis nuncij legationem, qua hinc Virginis, inde sterilis & grandeæ mulieris conceptus nunciatur, Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione, in ciuitatem Iuda, & intravit in domum Zachariæ, & salutauit Elizabeth. Suscepit hoc iter beata Virgo primum, ut nouum atq;

atq; ingens miraculum, quod in sterili Elizabeth diuinam potentiam fuisse operatam ab Angelo acceperat, & oculis cernere, & cum ea aliquamdiu versari, & diuinam in eo potentiā & gratiam agnoscere, suspicere & adorare posset. Hoc enim vel præcipuum sanctorum hominum studium est, diuinorum operum contemplatione animū pascere, & in eis die ac nocte meditari. Vndē quidā eorum aiebat: Mirabilia opera tua, & anima mea cognoscet nimis; hoc est, toto pectore, Domine, in operibus tuis perscrutandis & contemplandis exercebor; Quo enim magis in illa mentis oculos intēdo, eo maiori animus meus, admiratione reficitur, maiori busq; delicijs pascitur. Sed præcipua tamē huius itineris causa, singularis quidā Diuini spiritus impulsus fuit. Nunquam enim Virgo Deo plena aut iter aliquod suscepit, aut quiduis aliud molita est, quin id Spiritu sancto intus suggestente fecerit; qui omnes illius gressus & motus dirigebat. Si enim D. Paulus iter suum in urbem Romā finē Dei voluntate confidere non audebat; quid de illa censendum est, quæ tanto maiori gratia præstabat, quanto ad maiores dignitatem electa fuerat? Ab hoc ergo Spiritu impulsa, iter hoc suscepit, qui eius aduentu infantem intra materna adhuc viscera hærentem sanctificare, & cælestibus donis replere volebat; sicut Gabriel Angelus Zachariæ patri fuerat antè pollicitus.

*Quare Virga
sacra hoc iter
suscepit.*

Psal. 138a

Rom. 14

Quod verò tāta festinatione sacratissima virgo properauerit, causa fuit sūma Dei nostri bonitas, qui ideo iter accelerauit, ut infantem perrexerit.

C 2

Ioan-

Ioannem citius à peccato liberaret. Hoc autem nequaquam leue esse putandum est. Nemo enim eorum est, qui diuino lumine collustrati, horredam peccati deformitatem agnoscunt, cui si optio daretur vel vnius horæ spatio in peccato morari, vel mille annis ardentissimo igne cruciari, non prius hunc adè longum cruciatum eligeret, quam tam breuis moræ spatio in peccato manere. Quid enim sanctos Martyres impulit tot, tamque varia, atque immania cruciatuū genera forti & invicto animo subire? quid ignes contemnere? rotas despicer? in ebullientes sartagines sese vltò inferre? ferreas vngulas, equuleosque deridere, nisi peccati deformitatem vel breuissima horula deuitare? Probè namque cognoscebant & poenitentiæ virtutem, & misericordiam Domini; qui negantem Petru plusquam paternis oculis apexit, & poenitentiam simul & veniam clementi pietate contulit, eamque sibi in simili infirmitate non defutram intelligebant. Ne tamen breui illa mora, peccati iugo premerentur, nullum supplicij genus recusarunt.

Pergit igitur sacra Virgo, vt seniori in futuro partu obsequium præbeat. Qua in re videre licet, quantam vim habeat humilitas, & animi vera submissio, quæ efficit, vt nunquā pius homo, quamvis maximis à Deo donis honestatus sit intumescat. Maria sciebat quidem se matrem Dei effectam; sed cum se paulò antè ancillam appellasset, minimè quidem ancillæ officium voluit deferere, neq; vt mater Domini ad imperium, sed vt ancilla ad obsequium se præparauit. Quod autem ministerium suum fœlicius absolueret,

Matth. 26.

Summa humilitas Dei par. e virginitate.

filij sui præsentiam, quæ esset opem vicino partui latura, secum afferebat. Hæc autem prima processio fuit, qua Christi corpus gestatum est: quam non saltantium & ludentium turbæ, sed Angelorum chori Virginem comitantes & laudes Deo concinantes adornabant. Nec mirum si tam foelix Elizabethæ partus extitit, qui talis matris & filij præsentia adiutus fuerit & honestatus.

Et factum est (inquit Euangelista) ut audiuist Salutationem Mariæ Elizabeth, exultauit infans in vtero eius, & repleta est Spiritu sancto Elizabeth, & exclamauit voce magna, & dixit: Benedicta tu, &c. Exclamauit hæc adeò vehe mens (quam sancta foemina continere ac reprimere non potuit, quæ diuini spiritus impetu excitata, in illam vocem prorupit) interni affectus magnitudinem indicat. Duabus enim ex causis admiratio excitari solet; vel quia res maximæ, vel, quia insolitæ sunt. Hoc autem in loco, quatuor admiranda Dei opera huic sanctæ foeminæ reuelata fuisse videntur, quibus nihil neq; maius, neq; magis insolitum cogitari potest. Cum enim B. Elizabeth, quæ Angelus cum sacra Virgine tractauerat, Spiritu docente didicisset, (alioqui nequaquam diceret, Beata quæ credisti, quoniam perficiuntur in te quæ dicta sunt tibi à Domino) quatuor hæc maxima & stupenda mysteria cognouit. Primum, Virginem Mariam sinè ullo commercio viri de Spiritu sancto concepisse. Secundum, Verbum Dei, Deum verum, humanæ carnem assumpsisse, verumq; hominem similem nobis passibilem factum fuisse. à Spiritu Sancto. Tertium, humilem illam foeminam, quam corā eto reuelata.

se præsentem cernebat, humili fabro desponsatam, Dei matré, ac totius mudi Dominam existere; sub illo humili ac vili habitu vniuersorū latere Reginam. Postremum, semestrem infantē vtero inclusū, Domini sui præsentia agnouisse, & præ gaudio exultasse atq; exilijs. His autē miraculis quid, quæso, maius? quid magis insolitū? adde etiam, quid humano generi salutarius? Quid enim mirabilius, quàm Dei Verbū carne vestrī? quid magis insolitum, quàm virginem concipere & parere? Quid magis nouum, quàm infantē in visceribus matris, fide, gaudio, & Sp̄itu sancto repleri, & Redemptorem suum non mente solū, sed corpore etiam venerari? Hæc igitur omnia sanctæ illi fœminæ momento temporis reuelata sunt. Nulla enim in discēdo mora est, vbi Spiritus sanctus doctor est.

*Maria ut san
ctos omnes
dignitate, ita
et fide su
perauit.*

Luce. I.

4. Reg. 20.

Iudic. 6.

Hebre. II.

Genes. 15.

Addit præterea Elizabeth, Beata quæ credidi-
sti. Verè beata, quæ sanctos omnes ut virtutibus
& dignitate, ita fide quoq; superasti. Quā multi
enim ex antiquis Patribus, ut minora crederēt,
signa petierunt? Zacharias Ioānis pater, signum
ad desperatam sobolem sperandam petijt. Eze-
chias in Solis retrocessione, sp̄e salutis; Gedeon
in rorido vellere, promissæ victoriæ signum pe-
tijt. Ipse quoq; Pater Abrahā (cuius fidē Paulus
tantoperè commendat) cùm Cananæorum ter-
ram posteris suis tradendam à Domino accepis-
set, respondit, Domine Deus, vndē scire possum
quod possessurus sum eam? At beatissima Virgo
tot miraculis & promissis (quibus nihil simile
in omnibus sacerulis vñsum est) ab Angelo propo-
sit is, nulla cunctatione, nulla interposita mora,
nullo ad tantarum rerum maiestatem signo po-
stula-

stulato, assensum ita præbuit, vt hoc potissimum nomine à beata Elizabeth cōmendetur, dicente Beata quæ credidisti. Ex quibus verbis apertè colligit Ambrosius, Mariam nihil addubitasse; quādoquidēm eius hoc in loco fides, & beatitudo fide parta, Spiritus sancti testimonio commēdetur. Subditq; protinus.

Quoniam perficiuntur in te quæ dicta sunt tibi à Domino. Ex his verbis nouum aliud miraculum in matre, sicut in filio, animaduertere licet; nempè insignem prophetæ spiritum huic sanctæ fœminæ diuinitus collatū. *Triplex Prophætie generus esse statuūt.* Vnū, quod præterita, & ab omniū hominū memoria remota cōpletebitur; *nus.* quale Mosis fuit, cùm celi & terræ molitione, & priorū hominū vitas moresq; soli Deo cognitas descripsit. Alterū, quod præsentia, insolita tamē neq; vulgari ratione cognita, ostēdit; cuiusmodi prophetia Ioanni tribuitur, qui Dominū Iesum, *Ioh. 1.* cœlesti iudicio sibi reuelatum, hominibusq; incognitū, digito ostēdit, dicens; Ecce agnus Dei; Tertiū est cōmune atq; vulgatū, cùm ea quæ futura sunt, longè antè prænunciātur. Hęc aut̄ tria prophetandi genera beata Elizabeth his verbis se percepisse declarat; Præterita enim se cognovisse ostēdit, cùm ait: Beata quæ credidisti. Futura, cū subdit: Perficiuntur in te ea, quæ dicta sūt tibi à Domino. Præsentia verò, cùm ait: Vnde hoc mihi, vt veniat mater Domini mei ad me?

Sed iam videamus quid tam magnificis dignitatū titulis ornata Virgo cogitārit, quid dixerit, quid ad propositas per Elizabeth laudes responderit; Magnificat (inquit) anima mea Dominum, hoc est, tu quidē, o sancta fœmina am-

40 IN FESTO VISITAT. B. VIRG.

plissimis laudibus dignitatem meam magnificas; ego verò huius dignitatis meæ auctòrè Deū ex intimis visceribus magnifico. Tu infanté, ait salutante me exultasse in gaudio in utero tuo, at spiritus meus exultat in Deo Salutare meo. Me, ait inter mulieres benedictam, neque verò tu sola es quæ me hoc nomine prædices; beatam quippè me dicent omnes generationes, ad quas Christi Iesu nomen cognitioq; peruerterit; sed idèo prædicabunt, quia humilitatem, hoc est, vitalitatem & indignitatem meam respicere ille voluit, qui potens est, & sanctum nomen eius; qui videlicet ut omnipotens potuit, & ut sanctus, hoc est, liberalis & beneficus, voluit me tam magnificis titulis honestare. Atque ita sacra virgo cùm omnia vni Deo tribuit, & sibi nihil asseruit; exemplo suo nos docet, ut quæcunque bona, quæcunque laude digna in nobis existunt, vni illi accepta referamus, illi tribuamus, pro eoque sempiternum illi laudum sacrificium offeramus; quo præteritis beneficijs gratias agentes, futurorum digni habeamur. Quemadmodum enim inter maxima Dei dona, donorum ipsorum cognitio numeratur, (qua in largitorem grati & benevoli sumus) ita percepta beneficia non agnoscere, magnum diuini furoris argumentum est. Hinc enim ingratitudo; hinc abusus diuinarum beneficiorum; hinc fastus & præsumptio; & aliorum contemptus; & superbia (peccatorum omnipium parens) originem ducunt. Hoc autem perditionis ac sceleratorum hominum communione est; qui ut publicas calamitates & clades, non culpa supplicia sed naturæ conditionem, putant; ita diuitias, honores, nobilitatem ac potestiam,

*Quid doceat
mure exemplo
B. Virginis.*

*Ponorum co-
gnitio, inter
maxima Dei
dona nume-
randa.*

*Impia quo-
rundam opi-
nio.*

non

non Dei dona, sed fortunæ munera arbitrantur. Quo sit, ut neq; plagiis immisis corripiatur, neque pro perceptis beneficijs gratias agant, sed illorum abusu deteriores fiant. At contrà Sanctorum omnium est, quæ sibi à Deo donata sūt nosse, immortaleſq; pro illis largitori gratias agere. Cùm ergò B. Virgini longè plura dona quām omnibus sanctis donata sunt, & pro magnitudine donorum fuit etiam, vt modò, diximus, magnitudo gaudiorum, consequens est, vt quemadmodū nulla cogitatio nostra donorum magnitudinem, ita neque huius gaudijs magnitudinem concipere pro dignitate possit.

MARTYRIV M S S. PROCESSI ET MAR-

timani, ex eo quod est apud R. P. Laur. Surium. Vide Notat.
Erat olim Roma & Basilica hīcē martyribus sacra, C. Baron. in
in qua S. Gregorius Papa habuit homiliam 32. Martyr. Ro-
in Euangel. vbi & de miraculis ad eorum sepul- man.
chra fieri consuetis meminit. Diruta autem pre-
dicta Ecclesia, translata sunt eorum corpora in
basilicam Vaticananam S. Petri Apostoli, vbi hacte-
nus affruantur.

QVO tempore Apostolorum principes Petrus & Paulus, Nerōnis crudelitate Martini custodiæ traditi, res admirandas in vinculis gerebant, morbos pellebant, dæmones fugabant, aliaq; diuinę virtutis miracula patabant, Processus & Martinianus Magistriani Aminelli Principis, inter alios milites, ad eorum custodiam deputati, rerum, quæ ab ijs gerabantur, admiratione defixi dixerunt; Viri ve-

2. Iulij.

Processus &
Martinianus
Petri & Pau-
li in Vinculis
custodes.

C 5

nera-